

Pescarul Bosforului

Vasile Alecsandri

De-ar vrea înaltul prooroc,
Mohamed strălucit,
Să-mi fie ziua cu noroc
Și dorul împlinit!
De-aș prinde-acum în mreja mea
Pe-a mării împărat,
Ce poartă-n frunte-o mare stea,
Un talisman bogat.

Eu care sunt un biet pescar
Purtat din val în val,
Eu care dorm la iuschiudar,
În iarba de pe mal,
Eu, Abdulah, cel mai voinic
Vâslaș de pe Bosfor,
Ce n-am decât un biet caic
Ș-un suflet plin de dor!

Allah! atunci orice-am dorit,
Allah! orice-aș vrea eu,
De la apus la răsărit
Ar fi îndat-al meu:
Caftane, șaluri de Cașmir
Cu late, scumpe flori,
Iuți armăsari de la Misir
Ca vântul de ușori.

Ș-un lung caic de abanos
În aur prelucrat,
Cu imnuri din Coran frumos
Pe margine săpat,
Și treizeci de vâslași osmani
Ce vesel ar zbura
Mai repezi decât ielcovani
Pe-ntinsa Marmara.

Dar n-aș vrea nici stofe cu fir
Și cu mărgăritar,
Nici largi caftane de Vizir,
Nici falnic armăsar.
N-aș vrea nici săbii de Taban
Deprinse la omor,
Nici lung covor de Ispahan

Ce saltă sub picior.

Allah! jur că de-aș avea
A mării talisman,
N-aș vrea să fiu vizir, n-aș vrea
Nici padișah-sultan.
N-aș vrea comori, n-aș vrea să am
Nici chioșcuri, nici sarai,
Nici să dezmierd în Bairam
Huriile din rai.

Ci-n mreajă dulce prefăcând
Duiosă-inima mea,
M-aș duce-ncet și tremurând
Să prind norocu-n ea,
Să prind copila lui Topal,
Frumoasa Biulbiuli
Ce cântă noaptea lin pe mal,
Pe mal la Kandili!